

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **V. M.**, zast. Mgr. Pavlem Čížinským, advokátem se sídlem Varšavská 714/38, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2023, č. j. OAM-44796-18/ZM-2023, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 20. 2. 2024, č. j. 57 A 9/2023-44, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce dne 22. 6. 2023 podal žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty. Žalovaný si v průběhu správního řízení vyžádal trestní příkaz Okresního soudu Praha - východ ze dne 30. 12. 2021, ze kterého zjistil, že žalobce byl shledán vinným ze spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky, za což mu byl uložen peněžitý trest ve výši 30 000 Kč a trest zákazu řízení motorových vozidel na dobu 2 let. Dále si žalovaný vyžádal trestní příkaz Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 25. 4. 2022, ze kterého zjistil, že žalobce řídil vozidlo přesto, že si byl vědom uloženého zákazu řízení Okresním soudem pro Prahu - východ. Byl tak shledán vinným z přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců, podmíněně odložený na zkušební dobu 18 měsíců.

[2] Žalovaný shora napadeným rozhodnutím žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty zamítl s odkazem na § 44a odst. 11, § 46e odst. 1 a § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť žalobce byl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin. Žalobce podal proti napadenému rozhodnutí správní žalobu, kterou krajský soud zamítl výše nadepsaným rozsudkem.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti výše označenému rozsudku krajského soudu kasační stížnost, kterou spojil s návrhem na přiznání odkladného účinku. Ten odůvodnil tím, že jeho vycestování by představovalo nepřiměřený zásah do rodinného a soukromého života. Stěžovatel na území České republiky žije se svou rodinou a jeho nezletilá dcera zde navštěvuje 2. ročník základní školy. Stěžovateli i členům jeho rodiny by

také mohla být způsobena finanční újma, ale i újma rodinných poměrů, jelikož stěžovatel by musel ukončit ekonomickou činnost, kterou si v České republice vybudoval a která představuje základ obživy jeho rodiny. Tím by bylo zasaženo také do práva na vzdělání nezletilé dcery. Vycestování stěžovatele by také představovalo hrozbu pro život a zdraví celé rodiny spojenou s návratem na Ukrajinu, kde zuří válka, jejíž konec je v nedohlednu. Újma, která by stěžovateli a jeho rodině v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tedy v případě nuceného vycestování z ČR, byla způsobena, je značně větší než újma, která může vzniknout jiným osobám. Přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatel zdůrazňuje, že v době podání návrhu na přiznání odkladného účinku je jeho trestní odsouzení již zahlazeno. Stěžovatel odkazuje na usnesení NSS ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100, dle kterého „[j]en stěžít lze totiž předpokládat, že stěžovatel má předejít případné zmiňované újmě tím, že bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobytem na území České republiky a vystavovat se riziku, že mu bude uděleno správní vyhoštění, s nímž je navíc vždy spojen zákaz pobytu na území Evropské unie na určitou dobu.“ V tomto usnesení byla odmítnuta argumentace tehdejšího žalovaného, že k bezprostřednímu opuštění území ČR by stěžovatel mohl být donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění (shodně také usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 1. 2019, č. j. 59 A 118/2018-42, bod 7.). Stěžovatel v souvislosti s otázkou, zda zásah do soukromého a rodinného života žadatele může představovat i ztráta povolení k pobytu (nikoliv pouze správní vyhoštění) odkázal na: nálezný Ústavního soudu ze dne 27. 11. 2018, Pl. ÚS 41/17, usnesení Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích ze dne 23. 1. 2013, č. j. 52 A 72/2012-21, č. 2839/2013 Sb. NSS, a usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 14. 2. 2018, č. j. 54 A 8/2018-44. Nakonec stěžovatel odkázal na usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 13. 12. 2023, č. j. 57 A 9/2023-24, kterým krajský soud přiznal odkladný účinek jeho správní žalobě v předchozím soudním řízení.

[4] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[5] Kasační stížnost podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem (srov. též usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, odst. [24]).

[6] V souvislosti s posuzováním újmy hrozící stěžovateli Nejvyšší správní soud uvádí, že důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou zásadně individuální, závislé na osobě stěžovatele a jeho konkrétní situaci. Má-li být návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti úspěšný, musí stěžovatel tvrdit a osvědčit reálnou hrozbu intenzivní újmy, kterou by v návaznosti na samotné vycestování utrpěl. Taková újma může mít povahu například zásahu do rodinného života stěžovatele (dlouhodobé odloučení od blízkých příbuzných) či zásahu do ustáleného soukromého života (plně integrovaný cizinec žijící dlouhodobě na území ČR, který již v zemi původu postrádá jakékoliv zázemí), může mít povahu zásadních zdravotních důvodů (např. významné zdravotní obtíže bránící odjezdu či neléčitelné v zemi původu s rizikem progresu) nebo výjimečných ekonomických důvodů (ztráta významných ekonomických hodnot v důsledku

pokračování

odjezdu spojená s existenčními obtížemi v zemi původu, těžký nedostatek prostředků pro návrat v případě úspěchu kasační stížnosti). Rozhodné okolnosti však musí stěžovatel nejen zcela konkrétně tvrdit, ale také patřičným způsobem doložit.

[7] V projednávané věci Nejvyšší správní soud shledal, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou splněny. Obdobně jako krajský soud, který přiznal odkladný účinek žalobě stěžovatele usnesením č. j. 57 A 9/2023-24, přihlédl NSS zejména k tomu, že návrat stěžovatele na Ukrajinu, ve které probíhá válečný konflikt, a zpretrhání rodinných vazeb by pro něj a celou jeho rodinu znamenaly závažnou újmu.

[8] Povinnost tvrdit a doložit vznik újmy stěžovatel naplnil, byť spíše obecným a strohým, poukazem na tvrzení o zásadním zásahu do jeho soukromého a rodinného života, ke kterému by došlo v případě, že soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřizná. Nejvyšší správní soud má za dostatečně osvědčenou hrozící vážnou újmu spočívající v zásahu do soukromého a rodinného života stěžovatele, jakož i narušení rodinných vazeb, jelikož stěžovatel v ČR pobývá se svojí manželkou a nezletilou dcerou.

[9] Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že zamítnutí stěžovatelova návrhu a nepřiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti by pro něj a jeho rodinu nepochybně znamenalo větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám. Žádným jiným osobám totiž újma nevzniká (srov. usnesení NSS ze dne 25. 6. 2022, č. j. 4 Azs 134/2020-46, odst. [9], obdobně ze dne 4. 11. 2020, č. j. 1 Azs 302/2020-39, odst. [12]).

[10] Současně vyhovění návrhu není v rozporu se žádným důležitým veřejným zájmem. Po poměření intenzity hrozícího zásahu do rodinného a soukromého života stěžovatele a jeho rodiny a intenzity možného narušení veřejného zájmu Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že veřejný zájem v projednávané věci nepřevažuje nad hrozící újmou stěžovatele. Přestože se stěžovatel v minulosti dopustil na území ČR trestné činnosti, jeho trestní odsouzení je v době rozhodování kasačního soudu zahlazeno. Stěžovatel tak nepředstavuje pro ČR bezpečnostní riziko a jeho pobyt po dobu řízení o kasační stížnosti lze tolerovat. Při zvažování intenzity narušení veřejného zájmu Nejvyšší správní soud dále zohlednil, že přiznaný odkladný účinek kasační stížnosti neznemožní budoucí výkon správního rozhodnutí (a tedy prosazení výše popsaného veřejného zájmu), pouze se účinky napadeného rozhodnutí oddálí v čase (srov. již citovaná usnesení č. j. 4 Azs 134/2020-46, odst. [10], a č. j. 1 Azs 302/2020-39, odst. [13]). I v případě, že správní rozhodnutí je vydáno ve veřejném zájmu, neznamená nutně odklad jeho účinků rozpor s takovýmto veřejným zájmem. K naplnění veřejného zájmu totiž může postačovat i pozdější nastoupení účinků správního rozhodnutí.

[11] Nejvyšší správní soud proto shledal naplnění podmínek k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a návrhu stěžovatele vyhovět a kasační stížnosti odkladný účinek přiznal. Přiznáním odkladného účinku však nijak nepředjímá své rozhodnutí ve věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2024

JUDr. Radan Malík

předseda senátu